

Mit is akar az a hires új törvényjavaslat: I. A hadkötelezettségi kor kezdete 20. életévtől 21. életévre (mert nem a 71-re) tetetik.

II. A magyar korona országaira az eddigi 39,552 ujoncz helyett, 42,711 ujoncz fog esni. (Mért nem ennyi millió?)

III. Nemcsak a hadsereg, hanem a honvédség is ellátatik póttartalékkal. A póttartalék időszakai gyakorlatokra is bevonulni köteles.

IV. Az egyéves önkéntes tényleges szolgálata alatt az egyéves önkéntes egyetemi tanulmányait nem folytathatja. Minden egyévi önkéntes tartozik a szolgálati év végén a tiszti vizsgát letenni. A ki erre nem képes, még egy évi tényleges szolgálatot köteles teljesíteni. Az egyéves önkéntesek sorából lett tartalékos tisztek fegyvergyakorlatra minden évben behívhatók. Az összes egyévi önkéntesek 15%-a jövőre a honvédség számára biztosítottatik.

Ha ez keresztül megy, akkor nem marad ideháza több katonaságmegtes egyén, mint Budapest Tissa Kálmán és Debreczenben — Turai Farkas, a ki majd bizonyos hős népfelkelők bugyogóját fogja ápolásban részesíteni az ő hires ruhamos és pecsétisztító intézetében.

Krausz — ugymond a kormánypart — igazolni kellett.

Nem igazolni kellett Krausz hanem talán megkoppasztani.

Egy olyan czéjra p. o. a melyre megkoppasztották volt a temesvári — Fegert.

Mennyibe került tehát Krausz a választása?

Mennyibe az igazoltatása?

Ha a választást megsemmisítik, új jelöltek állítanak fel, a kikre pártvezérek presziót gyakorolnak és a kik megígérik, hogy nem köteleznek választási czélokra.

Ezen esemben néhány becsületes emberre szavaz 200, 100, vagy csak 50 becsületes ember és a becsületesen megválasztott képviselőt kapja a parlament — Krausz helyett.

Azonban a párt-cassa éhes. Fegert és Krausz kell nekik.

A duna-szerdahelyiek nem annyira corumpáltak, mint inkább elkecserekedtek. Képviselőt választottak, a ki nem vesztegetett, csak antiszemita volt.

A kerület antiszemita levén, úgy választott, a mint politikai meggyőződése követelte.

A kormány azonban megsemmisítette az igazságos választást és a kerület meggyőződött arról, hogy meggyőződéssel győzni nem használ semmit.

Választott tehát meggyőződése ellenére egy zsidót — jó pénzért!

Uti figura docuit.

A németországi választások megadulával ismét külön táviratban újságotk azt a

A „DEBRECENI” TÁRSZÁJA

Leszállt ma hozzám... Leszállt ma hozzám — sirtam ismét — A véres, búss halott... Oh mondtam, hogy a szabadulás, Ott van, ott, a hol én vagyok!

Szeretni hűn a szeretlent, Taposva hűb szívet, Sok nagyra festett törpe lelket Olyan későn ismerni meg;

S mit másért boldogan viseltél, Később utálni már; Tudni, hogy csupa gúny az élet, Melyet végül siratni — kár...

Mit érdekel e nagy bohózat, A czifra semmisség, A hosszu, mégis perczenyi élet, A mely után kezdet — a vég...

Jójj, nyitva a sír, egy remény van Mely siron túl megáll, Egy hit, mely teljesül, s csak egy hű Szerelmesed van: a halál!

Jójj, szánlak én így! Feledés van A sírok mélyiben, Feloszlik a mult egy mosolyban, Fölenged a szív, s megpihen!

És a mig így szól, fátýólával Letörli könnyemet, Mely érted hull, te holdassá lett Tekozóló édenfészeret!

magyar, akarjuk írni — magyarországi lapok, hogy Stöcker bukása Bielfelden több mint bizonyos.

Stöcker azonban meg lett választva, a miről azonban már nem hoznak külön táviratokat — a magyarországi lapok!

Mikor a hajdumegyei regale bérleküldöttége oda járt Budapest, elmentek Körösi Sándor képviselő urhoz és kérték a derek honatya — pártfogását.

A derek honatya nem is volt rest, hanem adott nekik ajánló sorokat — Weckerle államtitkárhoz.

Igaz, hogy Körösi bátyánknál nagyobb uraknak sem derogált volna Weckerle urhoz a küldöttséget személyesen odavezetni.

Az is igaz, hogy a küldöttséget beeresztettek volna Weckerlehez — ajánló levél nélkül is.

De hát ha az ember memelük, egyszerűen lerazza nyakáról az ilyen compromitoló küldöttségeket.

Az öt éves mandátum nagyon önértékes teszi az embert.

Gróf Degenfeld Lajos, a II. ker. érdemes képviselője, az már udvariasabban viselte volna magát.

Ő sem ált volna a küldöttség elére, hogy az ügyet ősmert ekesszólásával támogassa az államtitkárnál, hanem e helyett, mint a nádmegeyi lötenyészót biz elnöke, küldött volna fel Szirákról egy néhány jó paripát, hogy a küldöttség, büszkévé téve a Körösi bátya ajánló levele által, legalább ne gyalog, hanem lóhátról beszélhessen az államtitkárral!

Csalás, tolvajlás és kötelességmulasztások okozta szerencsétlenséget, de lstenemre mondóm, másképp lesz ezentúl!

Ezt a orosz czár mondotta — Borki mellett.

Majd elmondja még a magyar király is.

Mikor a nagy politikai vonat-kisiklás katasztrófája bekövetkezik...

Gili Balázs.

Az ifjuság és a véderőjavaslat. (A budapesti egyetemi ifjuság peticiója a min. elnökhöz.)

A miniszterelnöknek átadott peticióból adjuk a következőket:

Tudjuk, látjuk, érezzük, hogy a haza biztonsága megköveteli a nemzet minden polgárának támogatását s mi lennénk azok, kik az ellen szabadkozunk, a nemzet művelt ifjusága? Nem! Mi örömmel lépünk a küzdők sorába, lelkesedéssel fogunk fejevni, de azt hisszük, attól félünk, hogy az új törvényjavaslatban foglalt amaz intézkedések, melyek a művelt ifjuságra vonatkoznak, a haza jobblétét, a korona hatalmát nem emelik, hanem csökentik, az ifjuság, a haza jövőndő polgárainak sorsát nem könnyítik, hanem súlyosbítják s végeredményükben nem jót, hanem rosszat idéznek elő. Nem érintjük a törvényjavaslat ama szakaszát, mely a hadköteles kort s így az

egy egész életállóságot egy évvel hátrább veti, örömmel és köszönettel vesszük a javaslat amaz intézkedését, mely az egyévi önkéntesség előleges igazolását és az avval járó nehézségeket megszünteti de a javaslat 25 pontjával szemben felemeljük a kérdőszavunkat ahhoz, kiből a király és nemzet bizodalma egyesül, ki kezében tartja a nemzet boldogságát, mert ama pontban foglaltatik mindaz, a mi a művelt ifjuság s így a polgárok s a hon érdekében ellentétben áll és szabad ország csak az lehet melynek polgárai gazdagok, melynek polgárai műveltek. Pedig a törvényjavaslat idézett szakaszában az áll: „az egyévi tényleges szolgálati idő kizárólag a katonai kiképzetés céljainak van fenntartva.” Továbbá: „azon egyéves önkéntesek, a kik e vizsgánál meg nem felelnek, kötelesek meg egy évet csapattestük alosztályánál tényleg szolgálni.” Ez az, a mi érdekeinket hátrébe szorítja, mivel pedig az ifjuság kiművelésétől függ és a haza erejét főleg az értelmiség alkotja, a javaslat az ifjuság érdekeivel együtt az ország művelődési érdekeit is hátráltatja. A hazát nemcsak karddal, hanem tudományval is lehet szolgálni; hiszen ha nem lehetne, azokat, kik katonai szolgálatra képtelenek, ki kellene üzni a hazából melynek szolgálni nem tudnak.

De jha a törvényjavaslat 25-ik pontja törvényyvé válik, ezentúl az ifju egy, esetleg 2 évvel később lesz keresetre képes, lesz önállóvá, tovább lesz családja terhére és később válik a nemzeti jólet tevékeny munkássá. Ezenkét 7-80 önkéntes lép a hadseregbe és ugyanannyian vesztenek egy-egy esztendő a nemzeti jólet kárára. Mert a törvényjavaslat azon indoklása, hogy eddig az önkéntes nem feleltetett meg egyetemi tanulmányainak, ha ez igaz is, még azon egy évi meg nem felelés sem oly súlyos következesül, mint ha ezen egy évet be sem számítják és életéből ugyszólván kitörlik. Egészen más az, ha valaki egy évig nem kellőleg tanul, mintha valaki egy évet, esetleg kettőt, elveszt. A mit mi az önkéntesi évet a fűskolai tanulmányokban netalan mulasztottunk, azt helyre-pótolhatjuk később, de ha magát az évet veszítjük el, azt pótolniuk többé sem lehet, mert nincs törvény és nincs javaslat, mely az emberi életet egy évvel ismét meghosszabbíthatná. Amde maga az indoklás is megengedi, hogy vannak olyanok, kik képesek megfelelni mindkét kötelezettségüknek, hát jogos-e méltányos-e azért, mivel a rosszabbak nem tanulnak, suttani a jobbakat, a kik tudnak tanulni és tanulnak is? És ha csak egy évről volna szó! De hát ha kettő forog szóban? Az indoklás kimutatása szerint az önkéntesek közül csak 27 százaléka tette le a tiszti vizsgát (de ne feledjük hogy 59 százaléka lesz altiszte), mely arányosan ugyan sokkal kedvezőbb volna, ha az egy évi önkéntesek közé nem kerülhetnének oly könnyű szerrel valamelyik kurzus elvégzése után, kevesebb es folszinesebb műveltségű elemek is. Jövőre tehát 73 százaléka fog 2 évig szolgálni.

Az ifjuság többségének ez a közérdeknek ketszeres vesztesége lesz. Sokaknak életéből két év vesz el, mely különben a vagyonszódásra, művelődésre, és családalapításra és így a nemzeti jólet és erő gyarapítására fordíthatnak. Pedig ha rossz katonai is valaki, lehet azért jó jogász és bölcsész, de a ki két évet veszít életének és szakából, bármilyen halad is, megcsúszik egész pályafutásán. Hát a szegényebb elem előtt a tanulmányi pálya elzárattasok egészen? Pedig bizony aligha készülhet

arra, ha tudja, hogy 24-25 éves kora előtt kenyérkeresethez nem juthat, akárhogy igyekeznek is.

Az orvos-önkéntesek, kik eddig tisztán orvosi műségekköz képest teljesítették hadi szolgálatukat, most az új törvényjavaslat értelmében valódi életpályájuk foglalatosságától szinte elvonatnak, hogy egy fél évig a gyalogságnál, vagy a vadászcsapatoknál szolgáljanak. De hát mit akar ezzel a javaslat? Katonákra sem gyakorlati, sem elméleti tekintetben ki nem képezheti, orvosi ismeretük, szerepük és rendeltetésük pedig bizonyára kárára lesz az említett hadszolgálat.

Egészen véve, úgy látszik, a hadra képtelenek nagy előnyben részesülnek azok felett, kik a tudományos foglalkozáson kívül hadi kötelezettségüknek is eleget tesznek. Vajon méltányos-e ez? És vajon hová lesz az egész egyévi önkéntesi intézmény, ha az önkéntességnek utolsó ismertető jele, az önkéntesi jelentkezés kelleke eltöröltetve, az ugynevezett egyévi önkéntesek nagy majoritása két teljes évig szolgál? Jól tudjuk, hogy a fegyveres béke, mely a nemzetek finandális viszonyait nem engedi rendezetnie, milliókra nehezedik, millióknak véres verejtékebe kerül. Nagy militarisz áldozatokat követel mindannyiunktól! De mi nem azért jöttünk, hogy ezek alól kivonjuk magunkat, beennünk nem az önrdek vezet, hanem a nemzeti kultúrális érdekek tudata él bennünk, midőn Nagymelóságod színe elé járulunk az előbbi állapot fenntartására vonatkozó alázatos kérelemmel, mi a közmegegyezőségnek szöszölő, kik szaknak, ezreknek a jelen és a jövőndő ifjuság nevében hangoztatjuk a kérelem szöszát.

Az egyetemi ifjuság részéről a véderőjavaslat ügyében kiküldött tizes bizottság tegnap járt a miniszterelnökönél, hogy kikérje utólagos jóváhagyását a szombati közgyűlés határozatahoz. A rektor az ifjuság mozgalmát feltétlenül helyeselte, mire a tizes bizottság feltelet tartott s tárgyalás alá vette a képviselőházhoz intézendő kérvényt, s annak végleges szövegezésében megállapodott.

A kérvény kifejti, hogy az ifjuság két évi katonai szolgálata alatt elfelejti nagy fáradsággal szerzett ismeretét, s számos jobb sorsra érdemes ifju proletárrá lesz; hogy a törvény a német nyelv ismeretét nem tekintti az önkéntes szolgálat feltételül, holott a hadügy-miniszter új rendelete szerint ez a tiszti rang elérésére okvetlenül megkivántatik. Pedig a hazai középiskolák szervezete olyan, hogy azok a német nyelv alapos elsajátítására módot nem nyújtanak. Végül felhívja a kérvény a képviselőház figyelmét arra, hogy az 1888 évi XVIII-ik t. cz. értelmében, a két évi szolgálat után a tartalékba osztott egy éves önkéntes a hadügyminiszter rendelete szerint, még egy további, tehát harmadik évi szolgálatra is könyyszeríthető. Az ifjuság kérvényét K. Jónás Odón ügyetemi tanár és országgyűlési képviselő fogja a ház elő terjesztene. — A szerelmes véderő-törvényjavaslat ellen megindult a mozgalom az állatorvostan hallgatók körében is. Az „Olvasó-kör” közgyűlésén olvastatott föl az egyetemi polgárság felszólítása a petícióhoz való csatlakozás ügyében. Minthogy azonban ez a tárgrendbe felvéve nem volt, a közgyűlés megbizta az elnököt, hogy e kérdés végrehajtására rendezze a közgyűlési egyetemes gyűlést hívjon egybe.

Tegnap délelőtt tiszteltgett az egyetemi ifjuság küldöttsége a honvédelmi miniszternél, az új véderő törvényjavaslat ügyében. A kül-

a közvélemény, mely eleinte mindenkép félrevezette, a határozatosokban nem akart látni egyebet, mint egyetértés elleni pártütöket — a viták berekesztésekor már a felirat ellenében volt állást. És e fordulat annál nagyobb jelentőséggel bír, mert az egész időszaki sajtó a felírás eszméjét támogatta, midőn Deák első felirásai eszméi, midőn egy részről nem is kétéltedve biztos győzelmé iránt, a felírás tartalmára úgy mint netáni sikertelenségére nézve mindkét párt solidaritását előre biztosítani kívánta az által, hogy kimondá, miszerint az, mit a többség elfogad, nem a többség, hanem az egész ház; (később nem egészen e szerint cselekedett) más részről jónak látta a határozati pártot mintegy bevádolni a nemzet előtt, mintha azon párt a határozattal mindenkép törésre akarná vinni a dolgot, s mintha a határozatnak nem is lehetne egyéb czélzata vagy következesnyé, mint hogy azonnal a nyitl összeütökeztet és fegyverek harczereni mérközesét idézze elő.

Pedig igen jól tudja a jeles férnu, miszerint a határozat nem egyéb, mint eszköz a nemzet részéről semleges ellenállás folytatásával elérni azt, hogy az uralkodó, trónjogának az ország általi elismerését s a koronázást, mint a törvényes uralkodhatás előfeltételét elérni kívánja, ezt csak akkép eszközölheti, ha az 1791. évi III. t. cz. által világosan kijelölt kötelezettség, értelmében az alkotmányos törvények szerint gyakorolja a tényleg kezei közt levő hatalmat, következeskep az 1848-iki törvények és alkotmányos biztosítékok egész összességét tiszteletben tartja s másokkal is, kik tőle függenek, megtartatja.

(Folyt. köv.)

A baloldalt e közben nagy csapás érte; vezérét veszítette el! Nem volna helyén itt kutatni a szerencsétlenségnek e nagy rejtélyét; e kiváló lélek elröppenése titokzatos Talán a gondviselés akarja, hogy e nemzet egy Petőfi, egy Széchenyi, egy Teleki elvesztésének földerithetlen körülményei által mythoszi alakokat nyerjen a jövő nemzedékek számára? De ha valaha ez bizonyulna is be, hogy e pártvezér a parlamenti ütközet előesetején önkézevel metszette el, hogy hasznos életnek fonalát: az mindenesetre rágalom marad, mintha ő azért esett volna kétségbe, mert nem érezte magát elég erősnek, feltartóztatni a mozgalom rohamát, mely — mint a közönség közzé kiszórvá lón sokkal gyorsabban fejlődött, mint ő akarta s számítottta.

A közönség feszült figyelemmel kísérte az általános vitának lefolyását; s ha semmi egyéb fel nem tűnt előtte, azt bizonyára észre kellett vennie, hogy midőn valamely szónok egyebet nem tett, mint a nemzet 12 évi szenvedéseit erőszakkal esetelette a népkül, hogy a fenforogó nagy kérdés lényegéhez csak egy szóval is hozzá szólott volna, vagy ha gonosz előrelátással — különválasztván az abszolút hatalommal uralkodónak nemes hajlamait, végrehajtó hűtlen tisztviselőinek tevékenységétől, feltűnően tombolt a bécsi absolutistikus kormány ellen, az beszéde végén a felírásra szavazott. De mindamellett hogy ez taktikának megjárta s nem csekély ügyesség volt a feliratok részéről az engesztelhetlenség köpenye alól nyulni a feliratán: mégis tudva van mindenki előtt, hogy

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

az ifjú... (Folyt. köv.)

hogyan 24-25 éves kora előtt nem juthat, akárhogy igye-

szóknakéntesek, kik ed- rövosi minőségűkhöz képest szolgálatukat most az új szellemében valódi életpályájuk színterébe vonják, hogy egy- ságnál, vagy a vadászcsapa- ak De hát mit akar ezzel a ká sem gyakorlati, sem el- m ki nem képezheti, orvosi- nek és rendeltetésüknek pe- rára lesz az említett had-

ve, úgy látszik, a hadra- tásban részesülnek azok- nyos foglalkozáson kívül- nek is eleget tesznek- e ez? Es vajon hová lesz- önkéntesi intézmény, ha az- ölső ismertető jele, az ö- s kelleke eltöröltetven, az önkéntesek nagy majoritása- lgal? Jól tudjuk, hogy a- mely a nemzetek finánciális- gedi rendezetni, milliókra- nak vére verejtékbe ke- aldokat követel mind- nem azért jöttünk, hogy- magunkat, bennünket nem- hanem a nemzeti kulturális- bennünk, midőn Nagymé- járulunk az előbbi- tartására vonat- kérelemmel, mi a- szőlőit, kik száznak, a jövődő ifjúság nevében- nem szózatát.

ifjúság részéről a véderő- elölt tizes bizottság teg- rektoránál, hogy kikérje- szombati közgyűlés- az ifjúság mozgalmát- mire a tizes bizottság- alá vette a képviselő- vényt, s annak végleges- állapotott.

gy, hogy az ifjúság két evi- at elefeleit nagy fáradt- eit, s számos jobb sorsra- ra lesz; hogy a törvény- et nem tekint az ö- lél, holott a hadgy- szerint ez a tisztí- megkivántatik. Pedig a- ezete olyan, hogy azok- elajátására módot nem- hiva a kérvény a képví- ra, hogy az 1888 evi- tben, a két evi szolgálat- ott egy éves önkéntes- elete szerint, még egy- evi szolgálatra is kény- érvényet K. Jónás Ödön- örszolgálati képviselő- tlen. — A szerelés vé- megindult a mozgá- stán hálga tók- olvasó-kör" közgyű- gyetemi polgárság fel- való csatlakozás ügyé- ez a tárgyrendbe föl- tés megbízta a reu d ki- gyűlést hívjon

szelgett az egyetemi- védelmi miniszternél,- asiat ügyében. A kül-

inte mindenkép felre- ban nem akart látni- elleni pártotokat — már a felirat elle- fordulat annál elle- mert az egész idő- méjett támogatá, mi- pések, midőn egy- díve biztos győzelmé- gy mint netáni- ándokt párt solidari- anta az által, hogy- a többség elfogad,- egész házá; (ke- at cselekedett) mas- rozati pártot mint- elött, mintha azon- képek törsére akarú- határozatnak nem- hogy következménye,- oszeütözést és a- közesét idézze elő- s ferú, miszerint- ant eszköz a nem- enállás folytatásával- ó, trónjogának az- s a koronázás,- hatás előfeltételei- ánkép eszközölheti,- által világosan ki- nében az alkotma- gyakorolja a tény- mat, következéské- alkotmányos biz- zeteletben tartja s- ek, megtartatja.

dótságot München Aurél orsz. gy. képvis. mutatta be, s Gonda Dezső egyetemi hallgató, az „Egyetemi Lapok“ szerkesztője rövid beszéd kíséretében nyújtotta át a már ismert petíciót.

Fejérváry báró miniszter válaszában ígérte, hogy a kormány azon lesz, hogy a dolgon, a mennyiben csak lehetséges, könnyítsen. Kérte az ifjakat, ne engedjék magukat elégedetlenek által elragadtatni.

Gondoskodva lett, hogy a német nyelv tudása csak annyira követeltessek, amennyit a szolgálati viszonyok föltétlenül megkövetelnek, és hogy minden néven nevezendő vexáció mellőztessék.

„Ígretet tenni az iránt — folytatja — hogy vagy a második szolgálati év elessek, és hogy a törvényjavaslat azon határozványa, hogy ezen év egészen és kizárólag a katonai szolgálatnak szenteltessek, elmaradjon — mondom — eziránt ígretet nem tehetek, mert az meggyőződésem ellen volna és meggyőződésem ellenére semmit sem vettem a törvényjavaslatba.

Ezt tehát védeni fogom, mert védenem kell teljes meggyőződésem szerint.“

A véderőjavaslat Ausztriában. A véderő bizottság első ülésén az ellenzék vezérférfiai kijelentették, hogy a javaslatot nem fogják kicsinyes bírálat tárgyává tenni, mert beismertik annak szükségességét. (?) E szerint a javaslat elfogadása biztosítottnak látszik és az általános vita további két ülés alatt befejezést nyer.

HELYI HIREK.

* Az ifjúság és a véderő törvényjavaslat. A debreczeni jogakadémia ifjúsága, megkapván a budapesti egyetemi ifjúság felhívását, ma este 6 órakor gyűlést tart a főiskola II-ik sz. tantermében, elhatározandó, hogy minő állást foglaljon el az új véderő törvényjavaslatl szemben?

* Az ártézi kut furásánál tegnap 473 méter mélységet értek el. A talaj barnás szürke agyag, mészzsel és homokkal vegyítve.

* Árverések. Ma d. e. több rendbeli árverés tartott a városban nagy teremben a „File halmá“-t, melynek eddig 140 frt volt a becsára, most pusztán legeltetési célokra adták ki Matkó Andrásnak 70 ftrért. A parlagi pusztai jogot Sz. Szabó Miklós vette ki 53 ftrért. A rabzállításra vonatkozólag is érkezték be ajánlatok, ezekben a városi tanács fog dönteni.

* Színház. Tegnap, „Rosenkranz és Guldenshtern“ járt, a Klapp Mihály vigjátéka, mely — meséjének néhány absurduma dacára is — könnyedség és szellemesség tekintetében közelebb áll a francia vigjátékokhoz, mint a többi német új darab. A közönség, jeleül annak, hogy megkivánta a színiradalom kertjének nemesebb gyümölcsét, jóval nagyobb számmal nézte meg az ösmert vigjátékok, mint a mennyi p. o. a „Kokó“-féle bohózat premiéréjére jelent meg. Látogatná a publikum a drámát egyebkor is, csak hogy nem oly slendrián rendezés, rossz szereposztás és vonatott előadás mellett, mint tegnap volt. A herceg dolgozó szobájában van egy asztal, egy pamlag, két szék, a falak mellett és a falakon semmi sem. Egy rozszant ajtó balra, egy jobbra, ugyanigy egy-egy ócska ablak. Ennyi az egész. Az elegans svájci nyaraló lehetetlen berendezés lakosztályokkal bírt. A komisz ajtóra az van írva, hogy „Nagy terem“, de belül csak is keskeny sátor lehet bekelve a „Kijárat“ és egy másik szoba közé. Az illuziót fenntartani kell és nem elosztatni. Sikerteltebb volt a holdvilágos tájkép a 3. felvonásban. A 2. felvonásnak sárgarépa és kupikék színű butorai csodálatos hátteret képeztek, az előre tolt polgáris kék butorzat mögött. A rendezéshez — egy szóval — izlés és tanulmány kell s a nemzeti színház, vagy szünitanoda nagyon megfélemlen missiójának ha képzett rendezőket küldene a vidékre, a kik a provinciális slendriánnak végét vetnének. — Egy képzett rendező a „Gledsztn“ (Gledszton helyett), „miniatúr“ (miniatúr helyett) s más ilyenféle barbarságokat is kijavítaná. Tegnap p. o. csak Charles pinczer mondta ki helyesen az idegen szokat. Hát a szereposztás! Molnár egy fiatal diplomatát játszott. Egy fiatal diplomata! Ugyes társalgó, hódító szerelmes, elegans világú és tudj Isten mi minden egyesül e fogalomban. A tegnapi Rosenkranz bizony mindennek éppen az ellenkezője volt. Inkább játszotta volna Vedress vagy Mándoki, aki legalább ügyességgel pótolta volna azt, a mijők nincsen; hiszen Rosenkranz legelső sorban — ügyes! A vén udvarhölgyet a szereposztó hatalom — ugylátszik — paraszt-kömi kunnak fogta fel; jó, hogy nem énekeltek el benne Oláh névvel a „Körösi lány“-t. Békési Rózi (mint cselésző szépasszony), ma bágyadtabb volt. A miből nem következik, hogy értelmesség dolgában ne multa volna felül környezetét, mely néha még a jól hangszólított m o n d a t t a l sincs tisztában. K a z e r Nina kedves volt. Puspóki és Molnár a sugó iránti rokonszenvében volt nagy. Dicséretet érdemelnek legelső helyen P e c h y (Ernő), M á n d o k i (herceg), R ó n a s z e k i és H e g y e s i (Santleben), G u l y á s (angol). — Vedress láthatja a nevetből, hogy azok e darabban instrukciót foglalnak magukba: Schleich csuszik-mászik, ehmáchlich-becsmérel, Vedress pedig darabos és érdes volt a Sant-leben névhez. A darab ismétléseket több igyekezetet kérünk.

* Színház. Tegnap, „Rosenkranz és Guldenshtern“ járt, a Klapp Mihály vigjátéka, mely — meséjének néhány absurduma dacára is — könnyedség és szellemesség tekintetében közelebb áll a francia vigjátékokhoz, mint a többi német új darab. A közönség, jeleül annak, hogy megkivánta a színiradalom kertjének nemesebb gyümölcsét, jóval nagyobb számmal nézte meg az ösmert vigjátékok, mint a mennyi p. o. a „Kokó“-féle bohózat premiéréjére jelent meg. Látogatná a publikum a drámát egyebkor is, csak hogy nem oly slendrián rendezés, rossz szereposztás és vonatott előadás mellett, mint tegnap volt. A herceg dolgozó szobájában van egy asztal, egy pamlag, két szék, a falak mellett és a falakon semmi sem. Egy rozszant ajtó balra, egy jobbra, ugyanigy egy-egy ócska ablak. Ennyi az egész. Az elegans svájci nyaraló lehetetlen berendezés lakosztályokkal bírt. A komisz ajtóra az van írva, hogy „Nagy terem“, de belül csak is keskeny sátor lehet bekelve a „Kijárat“ és egy másik szoba közé. Az illuziót fenntartani kell és nem elosztatni. Sikerteltebb volt a holdvilágos tájkép a 3. felvonásban. A 2. felvonásnak sárgarépa és kupikék színű butorai csodálatos hátteret képeztek, az előre tolt polgáris kék butorzat mögött. A rendezéshez — egy szóval — izlés és tanulmány kell s a nemzeti színház, vagy szünitanoda nagyon megfélemlen missiójának ha képzett rendezőket küldene a vidékre, a kik a provinciális slendriánnak végét vetnének. — Egy képzett rendező a „Gledsztn“ (Gledszton helyett), „miniatúr“ (miniatúr helyett) s más ilyenféle barbarságokat is kijavítaná. Tegnap p. o. csak Charles pinczer mondta ki helyesen az idegen szokat. Hát a szereposztás! Molnár egy fiatal diplomatát játszott. Egy fiatal diplomata! Ugyes társalgó, hódító szerelmes, elegans világú és tudj Isten mi minden egyesül e fogalomban. A tegnapi Rosenkranz bizony mindennek éppen az ellenkezője volt. Inkább játszotta volna Vedress vagy Mándoki, aki legalább ügyességgel pótolta volna azt, a mijők nincsen; hiszen Rosenkranz legelső sorban — ügyes! A vén udvarhölgyet a szereposztó hatalom — ugylátszik — paraszt-kömi kunnak fogta fel; jó, hogy nem énekeltek el benne Oláh névvel a „Körösi lány“-t. Békési Rózi (mint cselésző szépasszony), ma bágyadtabb volt. A miből nem következik, hogy értelmesség dolgában ne multa volna felül környezetét, mely néha még a jól hangszólított m o n d a t t a l sincs tisztában. K a z e r Nina kedves volt. Puspóki és Molnár a sugó iránti rokonszenvében volt nagy. Dicséretet érdemelnek legelső helyen P e c h y (Ernő), M á n d o k i (herceg), R ó n a s z e k i és H e g y e s i (Santleben), G u l y á s (angol). — Vedress láthatja a nevetből, hogy azok e darabban instrukciót foglalnak magukba: Schleich csuszik-mászik, ehmáchlich-becsmérel, Vedress pedig darabos és érdes volt a Sant-leben névhez. A darab ismétléseket több igyekezetet kérünk.

* Színház. Tegnap, „Rosenkranz és Guldenshtern“ járt, a Klapp Mihály vigjátéka, mely — meséjének néhány absurduma dacára is — könnyedség és szellemesség tekintetében közelebb áll a francia vigjátékokhoz, mint a többi német új darab. A közönség, jeleül annak, hogy megkivánta a színiradalom kertjének nemesebb gyümölcsét, jóval nagyobb számmal nézte meg az ösmert vigjátékok, mint a mennyi p. o. a „Kokó“-féle bohózat premiéréjére jelent meg. Látogatná a publikum a drámát egyebkor is, csak hogy nem oly slendrián rendezés, rossz szereposztás és vonatott előadás mellett, mint tegnap volt. A herceg dolgozó szobájában van egy asztal, egy pamlag, két szék, a falak mellett és a falakon semmi sem. Egy rozszant ajtó balra, egy jobbra, ugyanigy egy-egy ócska ablak. Ennyi az egész. Az elegans svájci nyaraló lehetetlen berendezés lakosztályokkal bírt. A komisz ajtóra az van írva, hogy „Nagy terem“, de belül csak is keskeny sátor lehet bekelve a „Kijárat“ és egy másik szoba közé. Az illuziót fenntartani kell és nem elosztatni. Sikerteltebb volt a holdvilágos tájkép a 3. felvonásban. A 2. felvonásnak sárgarépa és kupikék színű butorai csodálatos hátteret képeztek, az előre tolt polgáris kék butorzat mögött. A rendezéshez — egy szóval — izlés és tanulmány kell s a nemzeti színház, vagy szünitanoda nagyon megfélemlen missiójának ha képzett rendezőket küldene a vidékre, a kik a provinciális slendriánnak végét vetnének. — Egy képzett rendező a „Gledsztn“ (Gledszton helyett), „miniatúr“ (miniatúr helyett) s más ilyenféle barbarságokat is kijavítaná. Tegnap p. o. csak Charles pinczer mondta ki helyesen az idegen szokat. Hát a szereposztás! Molnár egy fiatal diplomatát játszott. Egy fiatal diplomata! Ugyes társalgó, hódító szerelmes, elegans világú és tudj Isten mi minden egyesül e fogalomban. A tegnapi Rosenkranz bizony mindennek éppen az ellenkezője volt. Inkább játszotta volna Vedress vagy Mándoki, aki legalább ügyességgel pótolta volna azt, a mijők nincsen; hiszen Rosenkranz legelső sorban — ügyes! A vén udvarhölgyet a szereposztó hatalom — ugylátszik — paraszt-kömi kunnak fogta fel; jó, hogy nem énekeltek el benne Oláh névvel a „Körösi lány“-t. Békési Rózi (mint cselésző szépasszony), ma bágyadtabb volt. A miből nem következik, hogy értelmesség dolgában ne multa volna felül környezetét, mely néha még a jól hangszólított m o n d a t t a l sincs tisztában. K a z e r Nina kedves volt. Puspóki és Molnár a sugó iránti rokonszenvében volt nagy. Dicséretet érdemelnek legelső helyen P e c h y (Ernő), M á n d o k i (herceg), R ó n a s z e k i és H e g y e s i (Santleben), G u l y á s (angol). — Vedress láthatja a nevetből, hogy azok e darabban instrukciót foglalnak magukba: Schleich csuszik-mászik, ehmáchlich-becsmérel, Vedress pedig darabos és érdes volt a Sant-leben névhez. A darab ismétléseket több igyekezetet kérünk.

* Garázda juhász. Oláh Ferencz nevű juhász f. hó 11-én ittas állapotban — a ludas csapzekében Szilágyi Bálint nevű 94 éves öreg cselédet bortal egy fejbe vágta, hogy a feje behasadt. Később másod magával, valami Molnár nevű cselédet ismét visszatarat a csapzekbe, s egy másik ember fejét betörték, a petroleum lámpát letörték, s e miatt az asztal meggyulladt. Az erdőőrök a garázdálkodókat elakarták fogni, de ezek elszaladtak. Elfogatásukra Farkas Albert csendbiztos küldetett ki.

* A honvéd-parancsnokság értesítette a helybeli rendőrséget, hogy f. hó 21., 22. és 28-29 napjain az ujoncz-legényseggel a „Kishalom“-nál levő löteren lögyakorlat log tartatni, — e végből a szükséges életbiztonsági intézkedések megtételeit kerü.

* Ertekezlet. Az 1888 ik év november hó 18. napján délelőtt 10 órakor a czegied-utca rendezése tárgyában a városban nagy teremben értekezlet tartatik.

* Szabad labon. Kovács Emilia, ki a Tegledy-fürdőben Fodor Lajos törvényszeki irnokra rálött, jövő évi jan. hó 27-én szabad labra helyeztetik, miután a kir. curia az első bíróság ítéletét, s a kir. tábla ítéletét jóváhagyván, az egy évi fogság-büntetésbe bele tudta a 9 havi vizsgálati fogságot

* A mező-rendőr-kapitányság helyisége megénekelni — semmi tekintetben nem felel meg a kívánalmaknak. A mellett hogy igen szűk, még sötét is. A jog-és pénzügyi bizottság tehát kimondta, hogy a mező-rendőr kapitányság alkalmasabb helyiségbe költöztessek át.

* Baleset. Tegnap este a vasuti indóháznál kocsiütölgatás közben azon baleset történt, hogy Sipos Sándor kocsi-tolónak jobb keze az útközök közé került s mind az öt uja leszakított. A sérült embert saját lakásán apoják.

* Színház. Tegnap, „Rosenkranz és Guldenshtern“ járt, a Klapp Mihály vigjátéka, mely — meséjének néhány absurduma dacára is — könnyedség és szellemesség tekintetében közelebb áll a francia vigjátékokhoz, mint a többi német új darab. A közönség, jeleül annak, hogy megkivánta a színiradalom kertjének nemesebb gyümölcsét, jóval nagyobb számmal nézte meg az ösmert vigjátékok, mint a mennyi p. o. a „Kokó“-féle bohózat premiéréjére jelent meg. Látogatná a publikum a drámát egyebkor is, csak hogy nem oly slendrián rendezés, rossz szereposztás és vonatott előadás mellett, mint tegnap volt. A herceg dolgozó szobájában van egy asztal, egy pamlag, két szék, a falak mellett és a falakon semmi sem. Egy rozszant ajtó balra, egy jobbra, ugyanigy egy-egy ócska ablak. Ennyi az egész. Az elegans svájci nyaraló lehetetlen berendezés lakosztályokkal bírt. A komisz ajtóra az van írva, hogy „Nagy terem“, de belül csak is keskeny sátor lehet bekelve a „Kijárat“ és egy másik szoba közé. Az illuziót fenntartani kell és nem elosztatni. Sikerteltebb volt a holdvilágos tájkép a 3. felvonásban. A 2. felvonásnak sárgarépa és kupikék színű butorai csodálatos hátteret képeztek, az előre tolt polgáris kék butorzat mögött. A rendezéshez — egy szóval — izlés és tanulmány kell s a nemzeti színház, vagy szünitanoda nagyon megfélemlen missiójának ha képzett rendezőket küldene a vidékre, a kik a provinciális slendriánnak végét vetnének. — Egy képzett rendező a „Gledsztn“ (Gledszton helyett), „miniatúr“ (miniatúr helyett) s más ilyenféle barbarságokat is kijavítaná. Tegnap p. o. csak Charles pinczer mondta ki helyesen az idegen szokat. Hát a szereposztás! Molnár egy fiatal diplomatát játszott. Egy fiatal diplomata! Ugyes társalgó, hódító szerelmes, elegans világú és tudj Isten mi minden egyesül e fogalomban. A tegnapi Rosenkranz bizony mindennek éppen az ellenkezője volt. Inkább játszotta volna Vedress vagy Mándoki, aki legalább ügyességgel pótolta volna azt, a mijők nincsen; hiszen Rosenkranz legelső sorban — ügyes! A vén udvarhölgyet a szereposztó hatalom — ugylátszik — paraszt-kömi kunnak fogta fel; jó, hogy nem énekeltek el benne Oláh névvel a „Körösi lány“-t. Békési Rózi (mint cselésző szépasszony), ma bágyadtabb volt. A miből nem következik, hogy értelmesség dolgában ne multa volna felül környezetét, mely néha még a jól hangszólított m o n d a t t a l sincs tisztában. K a z e r Nina kedves volt. Puspóki és Molnár a sugó iránti rokonszenvében volt nagy. Dicséretet érdemelnek legelső helyen P e c h y (Ernő), M á n d o k i (herceg), R ó n a s z e k i és H e g y e s i (Santleben), G u l y á s (angol). — Vedress láthatja a nevetből, hogy azok e darabban instrukciót foglalnak magukba: Schleich csuszik-mászik, ehmáchlich-becsmérel, Vedress pedig darabos és érdes volt a Sant-leben névhez. A darab ismétléseket több igyekezetet kérünk.

* Színház. Tegnap, „Rosenkranz és Guldenshtern“ járt, a Klapp Mihály vigjátéka, mely — meséjének néhány absurduma dacára is — könnyedség és szellemesség tekintetében közelebb áll a francia vigjátékokhoz, mint a többi német új darab. A közönség, jeleül annak, hogy megkivánta a színiradalom kertjének nemesebb gyümölcsét, jóval nagyobb számmal nézte meg az ösmert vigjátékok, mint a mennyi p. o. a „Kokó“-féle bohózat premiéréjére jelent meg. Látogatná a publikum a drámát egyebkor is, csak hogy nem oly slendrián rendezés, rossz szereposztás és vonatott előadás mellett, mint tegnap volt. A herceg dolgozó szobájában van egy asztal, egy pamlag, két szék, a falak mellett és a falakon semmi sem. Egy rozszant ajtó balra, egy jobbra, ugyanigy egy-egy ócska ablak. Ennyi az egész. Az elegans svájci nyaraló lehetetlen berendezés lakosztályokkal bírt. A komisz ajtóra az van írva, hogy „Nagy terem“, de belül csak is keskeny sátor lehet bekelve a „Kijárat“ és egy másik szoba közé. Az illuziót fenntartani kell és nem elosztatni. Sikerteltebb volt a holdvilágos tájkép a 3. felvonásban. A 2. felvonásnak sárgarépa és kupikék színű butorai csodálatos hátteret képeztek, az előre tolt polgáris kék butorzat mögött. A rendezéshez — egy szóval — izlés és tanulmány kell s a nemzeti színház, vagy szünitanoda nagyon megfélemlen missiójának ha képzett rendezőket küldene a vidékre, a kik a provinciális slendriánnak végét vetnének. — Egy képzett rendező a „Gledsztn“ (Gledszton helyett), „miniatúr“ (miniatúr helyett) s más ilyenféle barbarságokat is kijavítaná. Tegnap p. o. csak Charles pinczer mondta ki helyesen az idegen szokat. Hát a szereposztás! Molnár egy fiatal diplomatát játszott. Egy fiatal diplomata! Ugyes társalgó, hódító szerelmes, elegans világú és tudj Isten mi minden egyesül e fogalomban. A tegnapi Rosenkranz bizony mindennek éppen az ellenkezője volt. Inkább játszotta volna Vedress vagy Mándoki, aki legalább ügyességgel pótolta volna azt, a mijők nincsen; hiszen Rosenkranz legelső sorban — ügyes! A vén udvarhölgyet a szereposztó hatalom — ugylátszik — paraszt-kömi kunnak fogta fel; jó, hogy nem énekeltek el benne Oláh névvel a „Körösi lány“-t. Békési Rózi (mint cselésző szépasszony), ma bágyadtabb volt. A miből nem következik, hogy értelmesség dolgában ne multa volna felül környezetét, mely néha még a jól hangszólított m o n d a t t a l sincs tisztában. K a z e r Nina kedves volt. Puspóki és Molnár a sugó iránti rokonszenvében volt nagy. Dicséretet érdemelnek legelső helyen P e c h y (Ernő), M á n d o k i (herceg), R ó n a s z e k i és H e g y e s i (Santleben), G u l y á s (angol). — Vedress láthatja a nevetből, hogy azok e darabban instrukciót foglalnak magukba: Schleich csuszik-mászik, ehmáchlich-becsmérel, Vedress pedig darabos és érdes volt a Sant-leben névhez. A darab ismétléseket több igyekezetet kérünk.

* Színház. Tegnap, „Rosenkranz és Guldenshtern“ járt, a Klapp Mihály vigjátéka, mely — meséjének néhány absurduma dacára is — könnyedség és szellemesség tekintetében közelebb áll a francia vigjátékokhoz, mint a többi német új darab. A közönség, jeleül annak, hogy megkivánta a színiradalom kertjének nemesebb gyümölcsét, jóval nagyobb számmal nézte meg az ösmert vigjátékok, mint a mennyi p. o. a „Kokó“-féle bohózat premiéréjére jelent meg. Látogatná a publikum a drámát egyebkor is, csak hogy nem oly slendrián rendezés, rossz szereposztás és vonatott előadás mellett, mint tegnap volt. A herceg dolgozó szobájában van egy asztal, egy pamlag, két szék, a falak mellett és a falakon semmi sem. Egy rozszant ajtó balra, egy jobbra, ugyanigy egy-egy ócska ablak. Ennyi az egész. Az elegans svájci nyaraló lehetetlen berendezés lakosztályokkal bírt. A komisz ajtóra az van írva, hogy „Nagy terem“, de belül csak is keskeny sátor lehet bekelve a „Kijárat“ és egy másik szoba közé. Az illuziót fenntartani kell és nem elosztatni. Sikerteltebb volt a holdvilágos tájkép a 3. felvonásban. A 2. felvonásnak sárgarépa és kupikék színű butorai csodálatos hátteret képeztek, az előre tolt polgáris kék butorzat mögött. A rendezéshez — egy szóval — izlés és tanulmány kell s a nemzeti színház, vagy szünitanoda nagyon megfélemlen missiójának ha képzett rendezőket küldene a vidékre, a kik a provinciális slendriánnak végét vetnének. — Egy képzett rendező a „Gledsztn“ (Gledszton helyett), „miniatúr“ (miniatúr helyett) s más ilyenféle barbarságokat is kijavítaná. Tegnap p. o. csak Charles pinczer mondta ki helyesen az idegen szokat. Hát a szereposztás! Molnár egy fiatal diplomatát játszott. Egy fiatal diplomata! Ugyes társalgó, hódító szerelmes, elegans világú és tudj Isten mi minden egyesül e fogalomban. A tegnapi Rosenkranz bizony mindennek éppen az ellenkezője volt. Inkább játszotta volna Vedress vagy Mándoki, aki legalább ügyességgel pótolta volna azt, a mijők nincsen; hiszen Rosenkranz legelső sorban — ügyes! A vén udvarhölgyet a szereposztó hatalom — ugylátszik — paraszt-kömi kunnak fogta fel; jó, hogy nem énekeltek el benne Oláh névvel a „Körösi lány“-t. Békési Rózi (mint cselésző szépasszony), ma bágyadtabb volt. A miből nem következik, hogy értelmesség dolgában ne multa volna felül környezetét, mely néha még a jól hangszólított m o n d a t t a l sincs tisztában. K a z e r Nina kedves volt. Puspóki és Molnár a sugó iránti rokonszenvében volt nagy. Dicséretet érdemelnek legelső helyen P e c h y (Ernő), M á n d o k i (herceg), R ó n a s z e k i és H e g y e s i (Santleben), G u l y á s (angol). — Vedress láthatja a nevetből, hogy azok e darabban instrukciót foglalnak magukba: Schleich csuszik-mászik, ehmáchlich-becsmérel, Vedress pedig darabos és érdes volt a Sant-leben névhez. A darab ismétléseket több igyekezetet kérünk.

* Színház. Tegnap, „Rosenkranz és Guldenshtern“ járt, a Klapp Mihály vigjátéka, mely — meséjének néhány absurduma dacára is — könnyedség és szellemesség tekintetében közelebb áll a francia vigjátékokhoz, mint a többi német új darab. A közönség, jeleül annak, hogy megkivánta a színiradalom kertjének nemesebb gyümölcsét, jóval nagyobb számmal nézte meg az ösmert vigjátékok, mint a mennyi p. o. a „Kokó“-féle bohózat premiéréjére jelent meg. Látogatná a publikum a drámát egyebkor is, csak hogy nem oly slendrián rendezés, rossz szereposztás és vonatott előadás mellett, mint tegnap volt. A herceg dolgozó szobájában van egy asztal, egy pamlag, két szék, a falak mellett és a falakon semmi sem. Egy rozszant ajtó balra, egy jobbra, ugyanigy egy-egy ócska ablak. Ennyi az egész. Az elegans svájci nyaraló lehetetlen berendezés lakosztályokkal bírt. A komisz ajtóra az van írva, hogy „Nagy terem“, de belül csak is keskeny sátor lehet bekelve a „Kijárat“ és egy másik szoba közé. Az illuziót fenntartani kell és nem elosztatni. Sikerteltebb volt a holdvilágos tájkép a 3. felvonásban. A 2. felvonásnak sárgarépa és kupikék színű butorai csodálatos hátteret képeztek, az előre tolt polgáris kék butorzat mögött. A rendezéshez — egy szóval — izlés és tanulmány kell s a nemzeti színház, vagy szünitanoda nagyon megfélemlen missiójának ha képzett rendezőket küldene a vidékre, a kik a provinciális slendriánnak végét vetnének. — Egy képzett rendező a „Gledsztn“ (Gledszton helyett), „miniatúr“ (miniatúr helyett) s más ilyenféle barbarságokat is kijavítaná. Tegnap p. o. csak Charles pinczer mondta ki helyesen az idegen szokat. Hát a szereposztás! Molnár egy fiatal diplomatát játszott. Egy fiatal diplomata! Ugyes társalgó, hódító szerelmes, elegans világú és tudj Isten mi minden egyesül e fogalomban. A tegnapi Rosenkranz bizony mindennek éppen az ellenkezője volt. Inkább játszotta volna Vedress vagy Mándoki, aki legalább ügyességgel pótolta volna azt, a mijők nincsen; hiszen Rosenkranz legelső sorban — ügyes! A vén udvarhölgyet a szereposztó hatalom — ugylátszik — paraszt-kömi kunnak fogta fel; jó, hogy nem énekeltek el benne Oláh névvel a „Körösi lány“-t. Békési Rózi (mint cselésző szépasszony), ma bágyadtabb volt. A miből nem következik, hogy értelmesség dolgában ne multa volna felül környezetét, mely néha még a jól hangszólított m o n d a t t a l sincs tisztában. K a z e r Nina kedves volt. Puspóki és Molnár a sugó iránti rokonszenvében volt nagy. Dicséretet érdemelnek legelső helyen P e c h y (Ernő), M á n d o k i (herceg), R ó n a s z e k i és H e g y e s i (Santleben), G u l y á s (angol). — Vedress láthatja a nevetből, hogy azok e darabban instrukciót foglalnak magukba: Schleich csuszik-mászik, ehmáchlich-becsmérel, Vedress pedig darabos és érdes volt a Sant-leben névhez. A darab ismétléseket több igyekezetet kérünk.

virág.“ (Pálmay Ilka első vendég-játéka). Nov. 17: „Kapitány kisasszony.“ (Pálmay Ilka második vendég-játéka). Nov. 18: „Tékozló.“ (Népelőadás) Nov. 19: „Rezervisták.“ (Nov. 20: „Piros bugyeláris.“ (Baloghné első vendég-játéka). Nov. 21: „Vereshaju.“ (Baloghné 2-ik vendég-játéka). Nov. 22: „Pipacsosz.“ Nov. 23: „Erdőszépe.“ Nov. 24: „Tiszt urak.“ Nov. 25: „Toloncz.“ (Baloghné 3-ik vendég-játéka). Nov. 26: „Falu roz sz a.“ (Baloghné utolsó vendég-játéka).

* A helybeli jótékony nőegylet legközelebb két ízben is tartott egymásután választmányi gyűlést Veress Lászlóné urnó elnökleite alatt, részint segélyezés, részint a téli mulatság rendezése tárgyában. Ujabbán ismét száz ftrnál többre rugó segély-összeget szavazott meg, és osztott ki a buzgó választmányi tagok által mint egy 22 szűkölködő közt, ezenkívül életfogytiglan leendő segélyezésre 18 szegényt vett fel. — A télen rendezendő mulatságra névze pedig határozatba ment, hogy december 15-ken theatestly rendeztetik, a mely alkalomból a kiszolgálásra hölygek kéretnek fel. E y e g y j e g y á r a k e t f r t b a l e t t m e g a l l a p i t a, d e u g y, h o g y a j e g y h e z k i k i e g y e g y a d a g t h e a t i s k a p. A p a h o l y o k á r a p e d i g 2 — 2 f r t l e n d ; k e z d e t e e s t e 8 ó r a k o r. A z a l d o s a m k ö r ö d ő h u m á n u s e g y e l e t m e l e g e n a j á n l j u k a n a g y k ö z ö n s e g m e l t ő p á r t f o g a s á b a.

* Utca rendezés. Vár ad- vagy c z e g l e d u t c z a a s p h a l t o z t a s s é k e l ő b b ? D e b r e c z e n n e k a v i l á g g a l l v á r a d u t c z á n á t v a n é r i n t k e z e s e. — M i n d e n e r k e z ő v a s u t t a l e j j e l é s n a p p a l n a g y i t t a j á r ő k e l ő k s z á m a, a j á r d a p e d i g n a g y o n r o s s z. — I t t t ö r t é n n e k m i n d e n ü n n e p e l y e s b e v o n u l a s o k, k a t o n a s á g k i é s b e j ö v e t e l e, a z e r k e z ő k n e k b a j o s k i a b á l n i a H o s a n n a t a r o s s z j á r d a r o l. — M i n d e n D e b r e c z e n b e j ö v ő n e k i t t t ü n n e k f e l a v á r o s e m e l k e d ő s z é p s e g e, e p ű l e t e i, f á v a l e g e s z a n a g y t e m p l o m g y s z e g e l y e z e t t u t j a i, n e m e s i k j ő l l a t n i a s z é p s e g m e l l e t t a b o t r á n k ö z s i g r o s s z j á r d a t. A v á r o s b e l e t e, m o z g á s a e g y e s i t e t t p i a c z - é s v á r a d u t c z á b a n l á t h a t ó, i d e t ö l d m i n d e n m á s u t c z á b ó l a j á r o k e l ő k s o k a s á g a, m e l y f o l y a t n a u t j á t a n e p k e r t i g, v a s u t i g, a h e l y i v a s u t m o s t m e g k e z d e t t p a r k j á i g, h a a j á r d a t r o s s z n a k n e m t a l n á. P i a c z é s v á r a d u t c z á b a n v a n n a k a h e l y i v a s u t á l l o m s á i, e z e k h e z i s k ö n n y e b b v o l n a f é r k ö z n i a s p h a l t o n, m i n t r o s s z k ö z e v o t n. M é g a k e r e s k e d ő v i l á g i s e z e n a f ő v o n a l o n t e r j e s z k e d i k, m i n d i g l e h e t l á t n i k i j e b b - k i j e b b a v a s u t i f e l e n y i t o t t b o l t o k a t. D e m e g D e b r e c z e n v á r o s á n a k v a g y o n i á l l á s t k e t i n t e, s e r t ő i s a m e g k e z d e t t a s p h a l t o z t a s t f e l b e s z k i t a t n i a T e l e k i - u t c z á n a l, a n y i v a l i n k á b b, m i n t h o g y a v á r a d u t c z a i l a k o s o k n a g y r e s z e i s k é s z h o r d o z n i e n n e k t e r h e t u g y, m i n t a p i a c z u t c z a i k h o r d o z t á k. — V á r a d u t c z a a s p h a l t o z t a s á v a l e g y ű t t l e h e t n e c z e g l e d u t c z á n a s z i n h á z i g i t e l j e s i t e t n i a t a s p h a l t o z t a s t — é s m a j d k e s ő b b l e h e t n e t o v á b b f o l y t a t n i — U g y i s c z e g i e d ű - u t c z á n a h a l o t t a k v i l á g á v a l n a g y r e s z b e n a z é r i n k e z é s — o d a p e d i g k ö n n y ű e l j u t n i a s p h a l t n é l k ű l i s, m e r t k o c s i n v i s z n e k b e n n ű n k e t, a k i s e r ő k i s k o c s i n j ö n n e k. — M. M.

* A főiskolai tanintézet és Debreczen város. A városi tanács tegnap. gr. Dégenfeld József főispán elnökleite alatt tartott ülésében a közgyűlés elé terjesztendő azon végzést hozta, hogy a város az 1888-9 tanévben 60 köbméter tűzfával járuljon a főiskola ujonnan szervezett tápinteztet szükségletei fedezésére, minden jövőre ebből von

PSEPHOFER J.-féle

gyógyszertár Bécsben, Singerstrasse 15. sz. Zum goldenen Reichsapfel.

Vértisztító labdacso az itt egyetemes labdacso neve a t; ez utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik. mivel csakugyan alig létezik betegség, melyben a labdacso csodás hatásukat észszeresen be nem bizonyították volna. A legmakacsabb esetekben melyekben minden egyéb szer sikertelenül alkalmaztatott, ezen labdacso számtalanszor és a legtróvidobb idő alatt teljes gyógyulást eredményeztek. 1 doboz 15 labdacsoval 21 kr. 1 tekeres 6 dobozzal 1 frt 05 kr. bérmentetlen utávét mellett megküldéssel 1 frt 10 kr. A pénz előleges beküldése mellett, bérmentes megküldéssel együtt 1 tekeres labdacso 1 frt 25 kr., 2 tekeres 2 frt 30 kr.; 3 tekeres 3 frt 35 kr., 4 tekeres 4 frt 40 kr., 5 tekeres 5 frt 20 kr., 10 tekeres 9 frt 20 kr. (1 tekeresnél kevesebb nem küldetik szét).

Valószínűleg csak azon labdacso tekintendők, melyek utalónya Pserhofer J. névaldírásával van ellátva, s melyek a dobozok tetőjén ugyanazon névaldírát viselik veres nyomásban.

Számtalan levél érkezett, melyek irói hálát mondanak a labdacsoért, melyeknek a legkülönfélébb és legújabb betegségekben egységesük helyreállítását köszönik. A ki csak egyszer kísérletet tett velük, tovább ajánlja azokat.

A számtalan köszönőiratok közül idemellékelve közlünk néhányat:

- Schlierbach, 1888. febr. 17.
Tiszteltetés ur! Alóírott tisztelettel kérem az ön valóban rendkívül hasznos és kitűnő vértisztító-labdacsóból ismét két tekeressel megküldeni. Mely tisztelettel Neustadt (n. gy. orv. Róhrbach, 1888. febr. 26.
Tiszteltetés ur! Múlt év nov. havában egy tekeres labdacso rendeltem meg önelt. Ugy én, mint nóm ennek a legjobb sikerét tapasztaltuk; mindketten nagyon széles és heves főfájásban szenvedtünk, elannyira, hogy már a kétségbeeséshez voltunk közel, dacára, hogy még csak alig 46 évesek vagyunk. S ime! az ön labdacsoi csodákat műveltek s minket bajainktól megszabadítottak. Mely tisztelettel List Antal.
Mitternizersdorf, 1888. január 10.
Kiráchdorf mellett, Felső-Auszria.
Tiszteltetés ur! Saiveskedjék kérem részemre az ön vértisztító labdacsoiból posta újján egy

Fagy-balzsam, Pserhofer J.-től, évek óta legbiztosabb szernek van elismerve mindennemű fagybajok és idült sebek stb. ellen. 1 tégely 40 kr., bérmentes küldéssel 65 kr.

Keskeny utifü nedv, hurut, rekedtség, görcsköhögés stb. ellen. Egy palack 50 kr.

Amerikai köszvénykenőcs, legjobb szer minden köszvényes és csznoz baj ellen, a tagszaggatás, csipőbaj, folszaggatás, stb. ellen. 1 frt 20 kr.

Por lábizzadás ellen, Egy doboz ára 50 kr., bérmentes megküldés mellett 75 kr.

Golyva-balzsam, a legmegbizhatóbb szelőkórosnyak ellen, 1 üveg 40 kr., bérmentes küldéssel 65 kr.

Élet-essenzia (prágai cseppek, svéd cseppek), megromlott gyomor, rossz emésztés, mindennemű altesti bajok ellen kitűnő hájász. Egy üveg 22 kr.

Az itt felsorolt készítményekön kívül valamennyi az ausztriai lapokban hirdett bel- és külföldi gyógyászati különlegesség készleten tartatik, s minden, esőtleg raktáron levő cikk kívánatra pontosan s legújanszóban beszeresztetik.

Postai küldemények az összeg beküldése, nagyobb megrendeléseknél utánvétellel, a pénz előleges beküldése mellett (legcélászerűbben postautalvány mellett) a viteldij sokkal kevesebbe kerül, mint az utánvétellel való küldésnél.

Szálloda megnyitás!

Van szerencsém a n. é. közönségnek tudomására hozni, hogy ezen szon utjonnan berendezett és a legújabb kor igényeinek megfelelően átalakított

„KORONA” szállodámat

(Széchenyi-utca)

csütörtökön, azaz f. é. november hó 15-én egy helybéli elsőrendű népzenekarunk közreműködése mellett megnyitom. Kitűnő ételek- és italokról, valamint pontos kiszolgálásról ugy a megnyitáskor, mint mindig állandóan gondoskódva leszek. Az utazó közönségnek különösen figyelmebe ajánlom ténylesen berendezett salonnimát, vendég-szobáimát, éttermeimet, kávéházamat kitűnő tekoasztalokkal, bel- és külföldi újságokkal. Szóval mindenben arra törekedtem, hogy az utazó közönség nálam minél több szórakozást és minél nagyobb kényelmet találjon.

Naponta friss villásreggeli; friss csapolásu kőbányai hordó és pilseni palaczk-ser.

Minél tömegesebb látogatóit és szives pártfogást kér Debreczen, 1888. november hó,

kiváló tisztelettel
Pattermann Vincze,
szállodás.

4604.
1888.

Arverési hirdetményi kivonat.

A nánási kir. jbiróság mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy a nánási takarékpénztár végrehajthatónak Debreczeni Erzsébet, özv. Szabó Gáborné végrehajtást szenvedő elleni 30 frt — kr. tökekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a debreczeni kir. törvényszék (a nánási kir. járásbiróság területén lév. Nánáson fekvő, a nánási 3631 sz. tjkv. A I. 8606, 8794, 11,053, 16,379 hrsz. tagosított öszszbiratokra együttesen 611 frt kikáltási árban az ugyanezen tjkvi A + 2753 hrsz. 1909. népsor számu házas udvarra az árverést 60 frt — krban ezennel megállapított kikáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az

1889. évi január hó 18-ik napján d. e. 8 órákor a bíróság hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésben a megállapított kikáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át vagy készpénzben, vagy az 1881; LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Nánás, 1888. évi november hó 2. napján.
A nánási kir. j. bíróság mint telek-könyvi hatóság.
Beóthy Gábor,
kir. járásbíró.

KÖNYV- és KÖNYOMDAI-MUNKÁK FELVÁLLALTATNAK.

KUTASI IMRE

KÖNYV- és KÖNYOMDÁJA

Debreczenben, Főpiacz. Sz. Nagy Károly ház.

Ajánlja magát mindentéle

KITÜNTETÉS
SZEGED
érdem éremmel
1876.

KITÜNTETÉS
SZÉKES-
FEHÉRVAR
ezüstérem 1879.

KÖNYV- és KÖNYOMDAI MUNKÁK

gyors és pontos elkészítésére;

elvállal; tankönyveket, hirlapokat és folyóiratokat minden nyelven,
ét- bor- és árlapokat; díszműveket

arany- ezüst és szinnyomatban; a törvénykezéshez megkivántató

* ROVATOZOTT IVEKET; *

díszes egybekelési- és látogató-jegyeket.

Szóval a nyomdászathoz tartozó megrendelések gyorsan és hiba nélkül, a legjutányosabb árban eszközöltetnek.

A papir gyári árban számittatik.

HIRDETÉSEKET a kiadásomban hetenkint ötször megjelenő „DEBRECZEN” cz. hirlapban legolcsóbban számítva közzéteszek.

KUTASI IMRE könyv- és könyomda tulajdonos.

DEBRECZENBEN, Főpiacz SZ. NAGY KAROLY ház.

KITÜNTETÉS
LONDON.

Diszkolevél
1871-ben.

1888
Könyv
Helyben
egy évre
Föld évre
Negyed évre
Egy évre
A lap szelle
és köntöme
szina, 1888
has. — a
mest
Először
TELÉDI
OSÁTH Y
kereskedés
talban KUT
nyomdájában
Uzso
(II.)
legjobb
megírás
által hoz
junknak
nemzeti m
előfordult
véri ügye
a képtárb
elítélte a
tót. A bu
zott itélet
nemcsak a
kimérésén
enyhítő kö
azt a párt
séget, mel
az ország
Egy
nevű notor
enyhe bü
szólag n
tudja, hogy
féle uszo
az, ha a
tolni, nagy
taláni az
gát s a m
vétkes han
Nemes
maga a na
két szomor
belőle. Egy
lyet így ki
a törvényh
hette forrás
rencsétlen
lannak bizo
emberek, a
nagy uterk
ban ily alja
hettek ala,
Igenis, ez
ragját fogja
nem helyesel
gyobb műki
existenciakra
tété az uszo
tott s a
hanyag vezet
rán a büntet
táltatott.
Senkine
A „DEB
R
(1847 vagy 1848
Debrecz. n. Ny
Miképp
hogy az utols
felderíteni a
legalább szüke
— állítólag ha
ber szötte. Az
toztak; bizony
rek szállongtak
előlegesen legk
maga a szavaz
arról, a minek
meglepett, mid
vazástól. Hárm
zenöt szavaza
szavazás ered
gel a nemzet ü
politikájának ve
alkotmányos biz
kérdése, megold
nyolításának ki
A nemzeti onál
fátmszeru sebe
is megállithatta
ványa, melyet a
gyában a párt-é
akkor sokan id